

Uitzending Peter R. de Vries, 18 november 2007

Uiteraard is kritische journalistiek te allen tijde gewenst.

Maar is deze uitzending wel een product van kritische journalistiek?

Iedere keer als het door rechercheur A. van R. veranderde tapgesprek ter sprake komt krijgt de zaak een andere draai, zoals ook nu weer blijkt.

Hoewel er wordt toegegeven dat dit gesprek niet conform de waarheid is uitgewerkt wordt dit zeer belangrijke gegeven in de uitzending gebagatelliseerd.

Dit Tapgesprek diende als enige bewijs tegen ons in de strafzaak.

Tevens is hiermee voor een van eerste keren in Nederland aangetoond dat er wel degelijk met de uitwerking van een tapgesprek kan worden geknoeid en ook wordt geknoeid.

Dit is het tapgesprek waarvan de inhoud op enig moment door onze Super Procureur Generaal geheim werd verklaard, terwijl de aangifte daaromtrent tegen de verbaliserende rechercheur A. van R. niet in behandeling werd genomen.

Ditzelfde tapgesprek werd door officier T.de J. tegen ons gebruikt in de rechtzaal, hoewel hij wist dat de inhoud niet naar waarheid was uitgewerkt.

Ook officier van justitie Donkers hield bij hoog en laag vol dat de uitwerking conform het door A. van R. opgemaakte proces verbaal was!

Aan de hand van gegevens uit een chronologisch overzicht van recherche Brabant-Noord zou moeten blijken dat zowel Robert als ik terecht werden aangehouden.

Maar klopt het wel wat daaruit naar voren komt, of is de rechter-commissaris die voor de aanhouding toestemming moest verlenen, net zoals de rechtelijke macht, door recherche op het verkeerde been gezet en verkeerd voorgelicht?

Kennelijk moeten wij ons telkens weer tegen dezelfde leugens verdedigen.

Leugens die wel meteen door de rechtbank en het hof werden onderkend hetgeen resulteerde in een vrijspraak bij het Hof, nog wel tijdens de zitting en niet zoals gebruikelijk na 14 dagen!

Met een duidelijk gemotiveerde uitspraak, dus niet wegens gebrek aan bewijs!

Het wordt tijd dat er eens een Parlementair Onderzoek naar deze affaire komt, hetgeen voor eens en voor altijd duidelijkheid kan scheppen.

Aan de hand van het chronologische overzicht zou duidelijk moeten zijn dat ik, Annelies Pijnenborg, pas om de sleutel heb gebeld na 16 november.

Pas nadat ik de mannen in het pand ben tegengekomen, zo wordt gesteld.

Is dit ook zo of is dit wederom een leugen van recherche?

Het is een leugen want het tegendeel was namelijk heel gemakkelijk aan te tonen aan de hand van de tapgesprekken en de tapgegevens die in het dossier zijn opgenomen, mits hierom zou zijn gevraagd.

Ik zet ze hieronder even voor u op een rijtje en dan blijkt dat nagenoeg alle telefoongesprekken i.v.m. het vragen naar de sleutel hebben plaatsgevonden vóór 16 november.

03-11-1999	14.44	Tap 09	99/1255.1	nr. 990128491
08-11-1999	11.24	“ “	“ “	nr. 990130483
08-11-1999	18.56	“ “	“ “	nr. 990130807
08-11-1999	19.31	“ “	“ “	nr. 990131083
09-11-1999	13.38	“ “	“ “	nr. 990131053
09-11-1999	13.39	“ “	“ “	nr. 990131000
09-11-1999	13.41	” ”	” ”	nr. 990131066

10-11-1999	13.14	”	”	”	”	nr. 990131786
10-11-1999	13.58	”	”	”	”	nr. 990131832
15-11-1999	12.21	“	“	“	“	nr. 990133965
15-11-1999	15.56	”	”	”	”	nr. 990134055

De inhoud van bovenstaande gesprekken gaat alleen over het terugvragen van de sleutel.

Vervolgens zou uit datzelfde chronologisch overzicht moeten blijken dat er een tapgesprek is tussen Robert en H. waaruit naar voren zou komen dat zij een afspraak hebben om naar Motel Eindhoven te gaan om 00.58 uur, om daar criminelen te ontmoeten, of dat zijn stem op de achtergrond werd herkend en dat het hierbij ging over stiksels. Dat criminelen onderling ook over stiksels zouden hebben gesproken, Zodat in dit geval zou kunnen worden geconcludeerd dat het hier over heel iets anders zou gaan dan gewoon over stiksels in de confectie-industrie.

Het betreft volgens recherche tapgesprekken gedateerd 25 en 26 oktober 1999.

Ik heb zojuist het dossier erbij genomen en op deze data zijn geen tapgesprekken van dien aard bijgevoegd.

Nog wel wordt even terloops vermeld dat er sprake was dat Robert inderdaad kussenovertrekken in Polen liet produceren voor een meubelfabrikant.

Het betrof hier de kussens voor een bankstel + fauteuil van het `MODEL EINDHOVEN`.

Tijdens de zitting voor de rechtbank is vast komen te staan dat Robert in het geheel niet in Motel Eindhoven is geweest en daar een ontmoeting met criminelen zou hebben gehad, er door hem ook niet werd gebeld vanuit MOTEL EINDHOVEN, maar dat een ander gevoerd telefoongesprek ging over `MODEL Eindhoven` i.v.m. het proefmodel dat Robert in Polen had laten maken m.b.t. het stikwerk.

Dit gesprek vond ook niet midden in de nacht plaats.

Verder heb ik vandaag alle tapgesprekken uit ons dossier doorgelezen en nergens gesprekken tussen criminelen kunnen vinden die gingen over "stikwerk".

Het bestaan van deze gesprekken is ook nooit ter sprake gekomen tijdens de zittingen.

Mochten deze tapgesprekken wel bestaan, zou ik daar graag alsnog de tapgegevens van krijgen.

Verder wordt er gezegd dat ik zou zijn geïnformeerd over de aanwezigheid van de criminelen in het pand. Dit werd destijds afgeleid uit een opgenomen telefoongesprek

Gemakshalve vergeet men onderstaand tapgesprek aan te halen:

Gesprekgegevens 99/1254.1	Tap 10	nr. 990137638	23-11-199	15.48
---------------------------	--------	---------------	-----------	-------

X: X. is niet naar die Annelies geweest die dinsdagavond

X: nou, daarom is die Annelies daar gekomen, die wist daar helemaal niks van.

Vervolgens weet men te melden dat Robert de code van het toegangshekwerk zou hebben doorgegeven aan criminelen, waarmee die zich toegang tot het pand konden verschaffen.

Er werd inderdaad naar Polen gebeld voor de code van het buitenhekwerk.

Robert heeft dit telefoontje niet zelf aangenomen en beantwoord.

Hij gaf deze code aan X, die de code vervolgens weer doorgaf aan iemand in Nederland.

Robert wist niet beter dan dat de code bedoeld was voor degene die het restant van de snijtafel kwam afbreken en ophalen van de door hem verkochte snijmachine. Iets dat voordat hij naar Polen ging zo was afgesproken.

Vreemd vind ik dat Robert in de Poolse gevangenis niet mocht worden gefilmd.

Als opgaaf van reden wordt genoemd dat de medegevangenen niet mogen worden gefilmd.

Echter waarom heeft men Robert dan niet naar de bezoekerimte gebracht, dezelfde bezoekerimte die wel mocht worden gefilmd?

Ja, het klopt dat Robert in 1993 tot 240 uur werkstraf is veroordeeld i.v.m. met hasj in een zaak die speelde in 1992.

Hij heeft hierover vrijwillig een verklaring afgelegd en dit ook nooit ontkend.

Ja, het klopt dat het niet iets is om trots op te zijn en dat is hij ook niet.

Ja, het klopt dat hij zich hiervoor schaamt.

Ja, het klopt dat hij heeft gezegd ééns maar nooit weer.

Ja, het klopt dat hij zich daarna weer volop in het zakenleven heeft gestort en keihard heeft gewerkt.

Ja, het klopt dat hij een eerlijk zakenman is die nooit iemand heeft benadeeld of bedrogen.

Ja, het klopt dat hij binnen een half jaar voor het noodlijdende Poolse bedrijf van J.U. een giga-omzet aan te confectioneren modellen binnenbracht.

Het feit dat Robert in een eerdere zaak een veroordeling van 240 uur werkstraf heeft gekregen kan en mag toch niet betekenen dat je automatisch voor de rest van je leven verdacht bent of verdacht gemaakt mag worden.

Rest de vraag wie heeft deze chronologische gegevens gemaakt?

We weten wie het tapverslag heeft veranderd, is dit misschien dezelfde persoon?

Wie zijn er verantwoordelijk voor alle manipulaties in het dossier?

Het is opvallend dat Janusz U. die wordt aangeklaagd voor 15 delicten, waaronder ontvoering met geweld, uit deze hele Poolse zaak verdwijnt en slechts een bijrol krijgt toebedeeld.

De opgaaf van reden door de Poolse officier van justitie waarom niet eerder om Robert's uitlevering is gevraagd is uiterst zwak. Er bestaat al 20 jaar een uitleveringsverdrag met Polen. Ook zijn adres was bij de Poolse officier bekend. Het cruciale verschil tussen een uitleveringsverzoek en overlevering is dat voor uitlevering bewijs moet worden overlegd en voor een overlevering niet.

Rest mij alleen nog de laatste woorden uit Robert's verklaring aan te halen:

Vanuit mijn cel in Polen kan ik mij niet meer in het openbaar verweren zoals ik dat, samen met mijn partner, jaren achtereen heb moeten doen. Daarom heb ik deze verklaring op de dag van mijn uitlevering opgesteld. Mocht de komende tijd blijken dat de geluidsopname d.d. 12 november 1999 inderdaad is gemanipuleerd, dan wel dat de uitwerking van deze telefoontap niet conform de waarheid is opgesteld, dan leg ik bij deze aan iedereen de prangende vraag voor: Wie had er belang bij om ondergetekende, na een aaneenrijging van opmerkelijke gebeurtenissen en een acht jaar durende drijfjacht van politie en justitie, waarop vrijspraak door de rechterlijke macht uiteindelijk geen enkele invloed bleek te hebben, onder verdachte rechtsomstandigheden aan Polen uit te leveren?

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op het auteursrecht.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (art. 16 Auteurswet 1912), dient men zich tot de rechthebbende op het auteursrecht te wenden

